



El trencanous i el rei dels ratolins

Conte de Nadal alemany

Vet aquí que una vegada hi havia, en una bonica ciutat coberta de neu, una nena anomenada Clara. Era la nit de Nadal, i a casa seva hi havia una gran festa amb música, riuades de gent i un arbre de Nadal enorme ple de llums i ornaments.

El seu oncle Drosselmeyer, que era un home misteriós i màgic, li va regalar una joguina molt especial: un trencanous amb forma de soldat. Era un soldadet fort i elegant, amb un gran somriure i un uniforme de colors brillants. La Clara va quedar encantada i va decidir que seria el seu nou tresor.

Aquella nit, després que tothom marxés i la casa quedés tranquil·la, la Clara va posar el trencanous al costat de l'arbre i se'n va anar a dormir. Però, a mitjanit, va passar una cosa increïble: l'arbre de Nadal va començar a créixer! Es feia més i més gran, fins que semblava arribar al sostre. I, de sobte, totes les joguines que hi havia sota l'arbre van començar a moure's com per art de màgia.

El trencanous, que ara era de la mida d'un noi, va cobrar vida! "Clara, Clara! Necessito la teva ajuda!", va dir. La nena va obrir els ulls amb



sorpresa. “Què passa?”, va preguntar. El trencanous li va explicar que el malvat Rei dels Ratolins estava planejant robar totes les joguines i la màgia del Nadal.

De sobte, va aparèixer el Rei dels Ratolins amb les seves set corones al cap i un exèrcit de ratolins enormes darrere d’ell. Però el trencanous no es va espantar. Va agafar una espasa i, amb l’ajuda de la Clara i un exèrcit de soldats joguina, va lluitar valentament contra els ratolins. La Clara, molt decidida, va llançar-li una sabata al Rei dels Ratolins, que va fer-lo caure de cul i fugir corrent amb el seu exèrcit.

Quan tot va acabar, el trencanous es va girar cap a la Clara i va somriure. “Has salvat el Nadal!”, li va dir. I en aquell moment, va passar una altra cosa màgica: el trencanous es va transformar en un príncep de debò! Va agafar la mà de la Clara i li va dir: “Ara vine amb mi al meu regne!”

Junts van pujar a un trineu fet de caramels i van volar fins al Regne dels Dolços, un lloc ple de castells de sucre, flors de xocolata i llacs de gelatina. Allà, la Clara va conèixer la Reina dels Dolços, que va oferir un gran espectacle de danses en honor a la seva valentia.

Finalment, quan la festa va acabar, la Clara es va adormir dolçament. L’endemà al matí, es va despertar a casa seva, sota l’arbre de Nadal, amb el trencanous a les mans. Es va preguntar si tot havia estat un somni... però quan va mirar el soldadet, li va semblar que somreia més que mai.